

ЖИТТЄВИЙ ТА НАУКОВИЙ ШЛЯХ СОФІЇ КОВАЛЕВСЬКОЇ

Білошкурський С., Філінюк М.
Науковий керівник – доц., к. пед. н. Кашканова Г.Г.

Софія Василівна Ковалевська (1850-1891) народилась у м. Москві, а дитячі роки пройшли у Білорусії. Вона писала і казала, що не можна бути математиком, не будучи у той самий час і поетом у душі.

Перше систематичне навчання з математики С.В.Ковалевська отримала у Йосифа Ігнатієвича Малевича, з яким вона пройшла арифметику, елементарну геометрію та алгебру. Згодом вона була змушена вивчати математику самостійно.

Осіною 1868р. С.В.Ковалевські їде до Петербургу, де добилася дозволу слухати лекції відомого фізіолога Івана Михайловича Сеченова (1829-1905). У той час доступу до університету для жінок не було.

Згодом їде до Берліну для того, щоб послухати лекції самого Вейерштрасса. Та Вчена рада Берлінського університету не допускала жінок у свої лави, вона не зробила винятку і для С.В. Ковалевської, тоді вона звертається за допомогою до самого Вейерштрасса.

Роки упорної праці під керівництвом Вейерштрасса завершилися для С.В. Ковалевської трьома самостійними науково-дослідницькими працями, виконаними нею на здивування та захоплення свого вчителя. За ці праці, за проханням професора Вейерштрасса, Геттінгенський університет у 1874 році присудив для С.В. Ковалевській степінь доктора філософії з найкращими похвалами.

4 вересня 1883 року, за проханням руських науковців, С.В. Ковалевська прийняла активну участь у роботах VII з'їзду руських науковців та докторів, виступивши зі своєю новою роботою: «О преломлении света в кристаллах». У 1888 році С.В.Ковалевська закінчила нову наукову роботу - «Задача про обертання твердого тіла навколо нерухомої точки». Ця робота стала дійсним науковим тріумфом С.В.Ковалевської. Вона вирішила проблему, яку людство без успіху вирішувало протягом багатьох і багатьох років. Вона послала свою роботу на конкурс за яку отримала першу наукову премію. Ковалевська стала знаменитою, про неї забалакав весь науковий світ. її портрети з біографією розміщувалися на шпальтах газет і журналів.

Російські передові вчені завжди підтримували Софію Василівну. Так, вплив Чебишева, Жуковського, Тимирязєва допомогли Ковалевській подолати всі перешкоди, які заважали її науковій роботі.

10 лютого 1891 року у розквіті творчих сил на 44 році життя Софія Василівна померла.